

Material till
BÖNEVECKAN FÖR KRISTEN ENHET 2021
och under hela året

Bli kvar i min kärlek

(jfr Joh 15:5–9)

Materialiet är gemensamt utarbetat och publicerat av
Påvliga rådet för främjande av kristen enhet samt
Faith and Orderkommissionen inom Kyrkornas världsråd.

Svensk produktion:
Sveriges kristna råd

Svensk översättning och bearbetning:

PER-MAGNUS SELINDER

INNEHÅLL

TILL DEM SOM ORGANISERAR BÖNEVECKAN	3
BIBELTEXTEN FÖR ÅR 2021	4
INTRODUKTION AV TEMAT FÖR ÅR 2021	5
FÖRBEREDELSEN AV MATERIALET	8
EKUMENISK GUDSTJÄNSTORDNING (SE SEPARAT BLAD)	
SÅNGER (SE SEPARAT SÅNGBLAD)	
BIBLISKA REFLEKTIONER OCH BÖNER	10
GRANDCHAMPS KOMMUNITET	18
BÖNEVECKAN FÖR KRISTEN ENHET	
- TIDIGARE TEMAN 1968 - 2021	22

Bibelcitaten är hämtade från Bibel 2000 © Svenska Bibelsällskapet

TILL DEM SOM ORGANISERAR BÖNEVECKAN

FÖR KRISTEN ENHET

Sökandet efter enhet under hela året

Böneveckan för kristen enhet hålls för norra halvklotet under tiden den **18–25 januari**. Dessa datum föreslogs 1908 av Paul Wattson. Tanken var, att täcka dagarna mellan St Petrus och St Paulus och fick därför en symbolisk betydelse. På södra halvklotet, där januari månad är semesterperiod, söker ofta kyrkorna andra dagar för att fira böneveckan – till exempel runt pingst (som föreslogs av Faith and Order 1926), en tid som också har symbolisk innebörd för kyrkan.

I medvetande om behovet av flexibilitet inbjuder vi er att använda detta material under hela året för att ge uttryck för den gemenskap som kyrkorna redan har uppnått och att be tillsammans för den fulla enhet som är Kristi vilja.

I Sverige firas böneveckan för kristen enhet oftast med gemensamma samlingar som organiseras av det lokala ekumeniska (kristna) rådet. Man har t.ex. under den första söndagen i veckan predikstolsbyten, samlingar i olika kyrkor med hjälp av texter och reflexioner för de åtta dagarna under veckan samt en gemensam ekumenisk gudstjänst den andra söndagen. Ett alternativ för de åtta dagarna är att använda sig av materialet vid en samling i veckan under åtta veckor.

Anpassning av texten

Detta material erbjuds med förutsättning att det, där det är möjligt, ska anpassas efter den lokala situationen. Hänsyn bör tas till lokal praxis för liturgi och bön, liksom till hela det sociala och kulturella sammanhanget. En sådan tillämpning bör helst ske i en ekumenisk gemenskap. På många håll finns redan ekumeniska former för att tillämpa materialet; på andra håll hoppas vi att nödvändigheten av att anpassa det kan bli en stimulans att skapa sådana former.

Användning av böneveckans material

- För kyrkor och kristna församlingar, som firar böneveckan tillsammans enbart med en gemensam gudstjänst, erbjuds en ordning för ekumenisk gudstjänst.
- Kyrkor och kristna församlingar kan också ta in material från böneveckan i sina egna gudstjänster. Bönerna för de ekumeniska gudstjänsterna, "de åtta dagarna", och valet av ytterligare böner kan användas på lämpligt sätt i dessa sammanhang.
- De församlingar som firar böneveckan i sina egna gudstjänster varje dag kan använda materialet från de "åtta dagarna" för dessa gudstjänster.
- De som önskar genomföra bibelstudier i anslutning till böneveckans tema kan som utgångspunkt använda de bibliska texterna och reflexionerna som ges i de "åtta dagarna". Varje dag kan samtalen leda till att samlingen avslutas med en stund av förbön.
- Om man i den lokala situationen finner det svårt att ha så många samlingar under en och samma vecka kan det vara ett alternativ att samla kring materialet för de åtta dagarna en gång per vecka med början under böneveckan. De som önskar be enskilt kanske kan använda materialet som hjälp för att utforma sitt eget böneliv. På detta sätt kan medvetandet stärkas om att de står i gemenskap med andra som ber över hela världen för en allt synligare enhet i Kristi kyrka.

BIBELTEXTEN FÖR ÅR 2021

Johannes evangelium 15:1 – 17

Jag är den sanna vinstocken, och min fader är vinodlaren. Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt ansar han, så att den bär mer frukt. Ni är redan ansade genom ordet som jag har förkunnat för er. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det om ni inte är kvar i mig.

Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra. Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och vissnar; de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp. Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det. Min fader förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.

Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek. Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek.

Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig. Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner om ni gör vad jag befäller er. Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader.

Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.

INTRODUKTION TILL TEMAT FÖR ÅR 2021

Bli kvar i min kärlek

(jfr Joh 15:5–9)

Böneveckan för kristen enhet 2021 har förberetts av klosterkommuniteten Grandchamp¹. Det tema som har valts *”Bli kvar i min kärlek så skall ni bära rik frukt”* kommer från Joh 15:1–17 och uttrycker Grandchamps kallelse till bön, försoning och kyrkans enhet och i hela den mänskliga familjen.

På 1930-talet var det ett antal reformerta kvinnor från den franskspråkiga delen av Schweiz som tillhörde en grupp som kallades fruarna från Morge². De återupptäckte betydelsen av tystnaden när man lyssnar till Guds ord. Vid samma tid återupplivade de bruket av den andliga retreaten för att deras trosliv skulle få näring inspirerade av Kristus när han begav sig till en öde trakt för att be. Mycket snart förenade sig andra med dem och deltog i regelbundet arrangerade retreatar i Grandchamp, en liten by nära stranden av Neuchâtel sjön. Det blev nödvändigt att skapa en permanent närvaro där för att kunna ta emot ett växande antal gäster och retreatdeltagare.

Idag har komuniteten fyrtio systrar. Alla är kvinnor från olika generationer, kyrkliga traditioner, länder och kontinenter. Med denna mångfald utgör systrarna en levande illustration till gemenskap. De fortsätter att troget leva ett böneliv, ett liv i gemenskap och att välkomna gäster. Systrarna delar nåden av ett komunitetsliv tillsammans med besökare och volontärer som kommer till Grandchamp för en tid av retreat, stillhet och helande i ett sökande efter mening.

De första systrarna upplevde smärtan av splittring mellan kristna kyrkor. I denna kamp uppmuntrades de av vänskapen med abbé Paul Couturier, en av pionjärerna för böneveckan för kristen enhet. Därför blev från första början bönen för kristen enhet vara själva hjärtat för livet i komuniteten. Detta engagemang, tillsammans med de tre grundpelarna av bön, gemenskapsliv och gästfrihet bildade grunden för detta material.

Att förbli i Guds kärlek är att bli försonad med sig själv

Det franska ordet för munk eller nunna (*moine/moniale*) kommer från grekiskans *monos*, som betyder ensam eller allena. Våra hjärtan, kroppar och tankar, långt ifrån att vara ett, är ofta splittrade och dras i olika riktningar. Munken eller nunnan önskar att bli ett i sig själv och förenad med Kristus. *”Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er”*, säger Jesus till oss (Joh 15:4). Ett integrerat liv förutsätter en väg där man accepterar sig själv, ett liv där man lever i försoning med sin personliga och ärvda bakgrundshistoria.

¹ Se också presentationen av komuniteten i slutet av materialet eller på www.grandchamp.org

² Morge är ett litet samhälle vid en bukt av Lac Lemman (Genèvesjön), där majoriteten talar franska.

Jesus sa till lärjungarna: "Bli kvar i min kärlek" (Joh 15:9). Han förblir i Faderns kärlek (Joh 15:10) och önskar ingenting annat än att dela denna kärlek med oss: "Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader" (Joh 15:15b). Inympade i vinstocken, som är Jesus själv, blir Fadern vinodlaren som rensar oss för att vi skall växa. Detta beskriver vad som händer under bönen. Fadern är centrum i våra liv, som också centrerar våra liv. Han rensar oss och gör oss hela och hela den mänskliga skapelsen ger Gud äran.

Att bli kvar i Kristus är en inre attityd som rotar sig i våra liv över tiden. Det krävs utrymme för att växa. Detta kan överflyglas av kampen för livets nödvändigheter och det hotas av distraktion, störningar, aktiviteter och utmaningar i livet. Under omvälvningarna i Europa 1938 skrev Geneviève Micheli, som senare blev moder Geneviève, kommunitetens första moder. Dessa rader som förblir aktuella också idag:

Vi lever i en tid som är både bekymmersam och storartad, en farlig tid, där ingenting skyddar själen, där snabba och hela mänskliga landvinningar tycks svepas bort... Och jag tror att vår civilisation kommer att dö i denna kollektiva dårskap av oljud och fart, där ingen levande varelse kan tänka... Vi kristna, som känner det fulla värdet av ett andligt liv, bär på ett enormt ansvar och måste förverkliga det, genom att ena och hjälpa varandra, genom att skapa krafter av lugn, tillflyktsorter av fred och levande centra, där människors tystnad ropar efter Guds skapande ord. Detta är en fråga om liv och död.

Att bli kvar i Kristus tills vi bär frukt

"Min Fader förhärligas när ni bär rik frukt" (Joh 14:8). Vi kan inte av oss själva bära frukt. Vi kan inte bära frukt skilda från vinstocken. Det är saven, Jesu liv, som flödar genom oss, som skapar frukten. Genom att bli kvar i Jesu kärlek, att förbli i vinstocken, kommer hans liv att flöda genom oss.

När vi lyssnar till Jesus flödar hans liv genom oss. Jesus inbjuder oss att låta hans ord bli kvar i oss (Joh 15:7) och vad vi än ber om skall vi få. Genom hans ord bär vi frukt. Som människor, som gemenskap, som kyrkan i sin helhet, vill vi förena oss själva med Kristus för att kunna hålla hans bud att älska varandra så som han har älskat oss (Joh 15:12).

Att förbli i Kristus, källan till all kärlek, betyder att gemenskapens frukt växer

Gemenskapen med Kristus kräver gemenskap med andra. Dorotheus från Gaza, en munk i Palestina på 500-talet, uttryckte detta på följande sätt:

Föreställ dig en cirkel som ritas upp på marken, dvs en linje som ritas upp i cirkeln med en omfattning och ett centrum. Föreställ dig att cirkeln är världen, vars centrum är Gud och radien är olika stigar eller vägar där människorna lever. När helgonen som önskar att dras närmare Gud vandrar mot mitten av cirkeln ända tills de kommer till dess inre del dras de närmare varandra och samma sak händer det motsatta när vi vänder bort från Gud och vänder oss mot cirkelns yttre sidor. Det blir då tydligt, att ju mer vi rör oss bort från Gud, desto mer avlägsnar vi oss från varandra och ju mer vi rör oss från varandra desto mer rör vi oss också bort från Gud.

Att röra sig närmare andra, att leva i gemenskap med andra, ibland med människor som är helt olika oss själva, kan vara utmanande. Systrarna i Grandchamps känner alla till denna utmaning och för dem är undervisningen av broder Roger från Taizé³ till stor hjälp: "Det finns

³ Gemenskapen i Grandchamps och bröderna i Taizé är förenade med varandra, främst genom sitt historiska ursprung, men också genom det faktum att systrarna från Grandchamps grundar sin regel på den bok som nämns i fotnot 4.

ingen vänskap utan ett renande lidande. Det finns ingen kärlek till nästan utan korset. Bara korset kan ge oss kunskap om kärlekens ofattbara djup.”⁴

Splittringen bland kristna som rör sig från varandra är en skandal, eftersom den också innebär att de rör sig bort från Gud. Många kristna, som är djupt bedrövade över denna situation, ber oupphörligen till Gud att han skall återupprätta den enhet som Kristus bad för. Kristi bön om enhet är en inbjudan att återvända till honom och så komma närmare varandra och glädjas över mångfaldens rikedom.

Det vi lärt av livet i gemenskap är att försöken till försoning är kostsamma och kräver offer. Vi håller detta vid liv genom Kristi bön att vi alla skall bli ett som han är ett med Fadern så att världen skall tro (jfr Joh 17:21).

Om vi blir kvar i Kristus växer solidaritetens och vittnesbördets frukt

Då vi som kristna blir kvar i Kristi kärlek lever vi också i en skapelse som längtar och väntar på att befrias (jfr Rom 8). I världen bevittnar vi lidandets och konflikternas ondska. Genom solidaritet med dem som lider låter vi Kristi kärlek flöda genom oss. Påskens mysterium bär frukt i oss när vi ger kärlek till våra bröder och systrar och ger näring åt hoppet i världen.

Andlighet och solidaritet är oskiljaktigt förenade. Om vi blir kvar i Kristus får vi ta emot styrkan och visheten att handla mot orättvisans och förtryckets strukturer samt att fullt ut erkänna oss själva som bröder och systrar i en enda mänsklighet. Vi får skapa ett nytt sätt att leva i respekt för och i gemenskap med hela skapelsen.

Sammanfattningen av den livsregel som systrarna i Grandchamps läser tillsammans varje morgon börjar med orden ”be och arbeta så att Guds rike må regera”.⁵ Bönen och vardagens liv är inte två separata verkligheter, utan är menade att förenas. Allt det som vi möter är avsett att utgöra ett samspel med Gud.

För det åtta dagarna under böneveckan för kristen enhet 2021 föreslår vi en börens resa:

Dag 1 Kallad av Gud: ”Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er” (Joh 15:16a)

Dag 2 Att växa till invärtes: ”Bli kvar i mig så blir jag kvar i er” (Joh 15:4a)

Dag 3 Att utgöra en enda kropp: ”Älska varandra så som jag har älskat er” (Joh 15:12b)

Dag 4 Att be tillsammans: ”Jag kallar er inte längre tjänare... jag kallar er vänner” (Joh 15:15)

Dag 5 Att låta sig förvandlas av Ordet: ”Ni är redan ansade genom ordet” (Joh 15:3)

Dag 6 Att välkomna andra: ”Gå ut och bär frukt, frukt som består” (Joh 15:16b)

Dag 7 Att växa i enhet: ”Jag är vinstocken, ni är grenarna” (Joh 15:5a)

Dag 8 Försoning med hela skapelsen: ”För att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig (Joh 15:11)

⁴ Broder Roger från Taizé, *Les écrits fondateurs, Dieu nous veut heureux* (Taizé: Les Ateliers et Presses de Taizé 2011), 95

⁵ Vi föreslår att den texten läses tillsammans under det ekumeniska firandet.

FÖRBEREDELSEN AV MATERIALET

FÖR BÖNEVECKAN OM KRISTEN ENHET 2021

Den internationella gruppen som har understötts av det Påvliga rådet för främjandet av kristen enhet och Faith and Orderkommissionen inom Kyrkornas världsråd för att förbereda materialet till böneveckan för kristen enhet 2021 möttes i Grandchamps, Areuse, i kantonen Neuchâtel i Schweiz den 15-18 september. Kyrkornas världsråd hade inbjudit komuniteten i Grandchamps att välja tema och utarbeta texten för böneveckan. Hela komuniteten arbetade under en period av flera månader på detta utkast, vilket sedan blev grunden för planen för arbetet med den internationella gruppen. Fyra av systrarna arbetade också tillsammans med den internationella gruppen vid mötet i september. Mötet leddes tillsammans med direktorn för Faith and Orderkommissionen inom Kyrkornas världsråd rev. Odair Pedroso Mateus, och rev. Anthony Carrer från det Påvliga rådet för främjande av kristen enhet.

Kommuniteten i Grandchamps är en klosterliknande gemenskap som har sammanfört systrar från skilda länder och kyrkor. Kommuniteten grundades under första halvan av 1900-talet och hade från sin början nära band med såväl med komuniteten i Taizé som med abbé Paul Couturier, en inflytelserik gestalt i historien om böneveckan för kristen enhet. Idag består komuniteten av omkring femtio systrar som är engagerade i att söka vägar för försoning mellan kristna rakt genom den mänskliga familjen och med respekt för hela skapelsen.

Det tema som hade valts av den lokala skrivargruppen var *Bli kvar i min kärlek så skall ni bära rik frukt* (jfr Joh 15:5-9). Detta lät systrarna att dela erfarenheter och visdom från deras kompletativa liv att bli kvar i Guds kärlek och att tala om bönelivets frukter: närmare gemenskap med sina bröder och systrar i Kristus och starkare solidaritet med hela skapelsen.

Deltagare i det internationella teamet:

Ms Anne-Noëlle Clément	Unité Chrétienne
Revd Peter Colwell	Biträdande generalsekreterare för Churches Together in Britain and Ireland
Revd Anthony Currer	Påvliga rådet för främjande av kristen enhet
Dr Ani Ghazaryan Drissi	Programsekreterare vid Faith and Order-sekreteriatet vid Kyrkornas världsråd (KV)
Ms Virag Kinga Mezei	Praktikant vid KV
Dr Hanne Lamparter	German Lutheran Church
Sr Leticia Candelario Lopez	Verbum Dei Missionary Fraternity (Singapore)
Revd Dr Odair Pedroso Mateus	Direktor för Faith and Order
Revd Father James Puglisi	Friar of the Atonement, Centro Pro Unione
Revd Dr Mikie Roberts	Programsekreterare för Spiritual Life vid KV
Dr Clare Watkins	University of Roehampton

Deltagare från gemenskapen i Grandchamp:

Sr Anne-Emmanuelle Guy

Sr Gesine Rohrbach

Sr Embla Vegerfors

Sr Svenja Wichmann

BIBLISKA REFLEKTIONER OCH BÖNER

FÖR DE ÅTTA DAGARNA

Dag 1 Kallade av Gud

"Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er"

(Joh 15:16a)

1 Mosebok 12:1-4

Abrahams kallelse

Joh 1:35-51

De första lärjungarna kallas

Psalmförslag

228:1-3 *I tro under himmelens skyar; 288 Gud, från ditt hus*

Meditation

Resans början är ett möte mellan en människa och Gud, mellan skapelsen och Skaparen, mellan tid och evighet.

Abraham hörde kallelsen: *"Gå till det land som jag skall visa dig"*.

Liksom Abraham är vi kallade att lämna det som är välbekant och gå dit som Gud har förberett i djupet av våra hjärtan. Under vandringen blir vi mer och mer oss själva, Guds folk som han ville att vi skulle vara från begynnelsen. Genom att följa den kallelse som riktas till oss, blir vi till en välsignelse för våra kära, för våra grannar och för världen.

Guds kärlek söker oss. Gud blev människa i Jesus. I honom möter vi Guds blick. I våra liv, precis som i Johannes evangelium, hörs Guds kallelse på olika sätt. När vi rörs av Guds kallelse, börjar vi på nytt. I detta möte vandrar vi på en förvandlingens väg – den ljusa början av en relation i en kärlek, som alltid börjar på nytt.

En dag skall du förstå detta utan att vara medveten om det, ett ja har redan skrivits in i ditt inres djup. Och så väljer du att gå i Jesu fotspår...

I tystnaden, i närheten av Kristus, hör du honom säga: "Kom, följ mig och jag skall ge dig en plats att vila i ditt hjärta".

The sources of Taizé (2000) page 52

Bön

Jesus Kristus,

du söker oss, du vill erbjuda oss din vänskap
och leda oss till ett mer fullödigt liv.

Ge oss tillit att svara på din kallelse

så att vi förvandlas och blir vittnesbärare om din omsorg om världen.

Dag 2: Att mogna invärtes

"Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er"

Johannes 15:4a

Efes 3:14-21 Må Kristus genom tron bo i våra hjärtan
Luk 2:41-52 Maria bevarade allt detta i sitt hjärta
Psalmförslag **Svk 481/PoS 530** *Alla källor springer fram i glädje*
 PoS 397 *Guds andes kraft ger liv åt allt; 286* *Kom, helige Ande från höjden*

Meditation

Mötet med Jesus väcker en önskan om att bli kvar i honom och förbli i honom - en tid då frukten mognar.

Genom att vara människa helt och fullt som vi, växte Jesus upp och blev vuxen. Han levde ett enkelt liv, rotat i sin judiska tro. Under hans dolda liv i Nasaret, då ingenting uppseendeväckande inträffade, fick han näring genom Faderns närvaro.

Maria bevarade Guds handlande i sitt liv och i hennes sons liv. Hon bevarade allt detta i sitt hjärta. Därför kunde hon steg för steg ta sig in i mysteriet med Jesus.

Vi behöver också en lång tid av mognad, en hel livstid, för att lära känna djupet av Kristi kärlek så att han blir kvar i oss och vi i honom. Utan att veta hur, låter Anden Kristus bli kvar i våra hjärtan. Och det är genom bönen, som vårt inre kommer att stärkas genom att lyssna till hans ord, dela det med andra och låta våra handlingar gestaltas av det ord vi har förstått.

Att låta Kristus stiga ner i djupet av vår hela varelse... Han skall genomlysa vårt förstånd och vårt hjärta, han skall nå våra kroppar ända till vår innersta varelse, så att också vi en dag skall få uppleva djupet av barmhärtigheten.

The Sources of Taizé (2000) page 134.

Bön

Heliga Ande,
låt oss ta emot Kristi närvaro i våra hjärtan
och ta till vara den som en kärlekens hemlighet.
Ge näring åt vår bön, upplys vår läsning av Skriften,
handla genom oss, så att frukten av dina gåvor kan växa i oss.

Dag 3: Att forma en enda kropp

"Älska varandra så som jag har älskat er"

(Johannes 15:12b)

Kol 3:12-17	Kläd er i innerlig medkänsla
Joh 13:1-15; 34-35	Älska varandra
Psalmförslag	62:4-5 <i>Att leva av tro; 291</i> <i>Sänd av himlens sol en strimma;</i> PoS 406 <i>Med starka kärleksband</i>

Meditation

På kvällen före sin död böjde Jesus knä för att tvätta lärjungarnas fötter. Han kände till svårigheterna att leva tillsammans och vikten av förlåtelse och ömsesidig tjänst. *"Om jag inte tvättat dig har du ingen gemenskap med mig"*, sa han till Petrus.

Petrus tog emot Jesus vid sina fötter. Han blev tvättad och blev rörd av ödmjukheten och vänligheten hos Kristus. Senare skulle han följa Jesu exempel och tjäna de troendes gemenskap i den tidiga kyrkan.

Jesus önskar att livet och kärleken skall strömma genom oss som saven strömmar genom vinstocken. Så blir den kristna gemenskapen en enda kropp. Men idag, precis som förr, är det inte lätt att leva tillsammans. Vi står ansikte mot ansikte med våra begränsningar. Ibland misslyckas vi att älska dem som finns nära oss i vår gemenskap, i vår församling eller i vår familj. Det finns stunder då vår gemenskap bryter samman fullständigt.

I Kristus inbjuds vi att klä oss i medkänsla ständigt på nytt. Insikten av att vi är älskade av Gud leder oss till att välkomna andra med våra styrkor och svagheter. Detta sker då Kristus finns i vår mitt.

Med nästan ingenting är du en skapare av försoning i den kärlekens gemenskap som är Kristi kropp, hans kyrka. När du är buren av en delad styrka, gläd dig! Du är nu inte längre ensam, i allt kommer du framåt tillsammans med dina bröder och systrar. Med dem är du kallad att leva i en gemenskapens likhet.

The Sources of Taizé (2000) page 48-49

Bön

Gud, vår Fader,
du uppenbarar din kärlek till oss genom Kristus och genom våra bröder och systrar.
Öppna våra hjärtan så att vi kan ta emot varandra med våra olikheter och leva i förlåtelse.
Ge oss nåden att leva förenade i en enda kropp
så att varje människas gåva får komma fram i ljuset.
Låt oss alla tillsammans bli ett återsken av den levande Kristus.

Dag 4: Att be tillsammans

"Jag kallar er inte längre tjänare... jag kallar er vänner"

(Johannes 15:15)

Rom 8:26-27 Anden stöder oss i vår svaghet
Luk 11:1-4 Herre, lär oss att be

Psalmförslag 212 *Långt bortom rymder vida; 214 Lär mig att bedja av hjärtat;*
PoS 569 *Herre, lär mig bedja*

Meditation

Gud törstar efter gemenskap med oss. Han söker oss så som han sökte efter Adam när han ropade på honom i lustgården: "Var är du?" (1 Mos 3:9)

Gud har kommit för att möta oss i Kristus. Jesus levde i bön intimt förenad med sin Fader samtidigt som han skapade gemenskap med sina lärjungar och med alla dem han mötte. Han lärde dem det som var det mest väsentliga för honom: Kärlekens relation med Fadern, som också är vår Fader. Jesus och lärjungarna sjöng psalmer tillsammans, sådana som var rotade i den judiska traditionens hela rikedom. Vid andra tillfällen drog Jesus sig undan för att be i ensamhet.

Bönen kan ske enskilt eller delas med andra. Den kan uttrycka förundran, klagan, förbön, tacksägelse eller helt enkelt tystnad. Ibland finns en önskan att be, men man kan också ha en känsla av att inte kunna göra det. Att vända sig till Jesus och säga till honom "lär mig" kan öppna vägen. Vår önskan att be är redan en bön.

Att komma tillsammans i en grupp kan hjälpa oss. Genom sånger, ord eller tystnad skapas en gemenskap. Om vi ber tillsammans med kristna från andra traditioner kan vi förundras över att vi förenas med ett vänskapsband som kommer från den Ende, han som finns bortom all splittring. Formerna kan variera, men det är samma Ande som för oss samman.

Det är regelbundenheten av vår gemensamma bön som gör att Jesu kärlek springer upp inom oss – hur det sker vet vi inte. Gemensam bön skiljer oss inte från den personliga bönen. Den ena stöder den andra. Låt oss ta en stund varje dag för att förnya vår personliga närhet med Jesus Kristus.

The rule of Taizé in French and English
Society for Promoting Christian Knowledge, Great Britain pp 19&21

Bön

Vår herre Jesus,
hela ditt liv var en bön i fullständig harmoni med Fadern.
Lär oss genom din Ande att be om kärlek enligt din vilja.
Må de trogna över hela världen förenas i förbön och lovsång,
och må ditt kärleksrike komma.

Dag 5: Att låta sig förvandlas av Ordet

"Ni är redan ansade genom ordet..."

(Johannes 15:3)

5 Mosebok 30:11–20	Guds ord är mycket nära dig
Matteus 5:1–12	Saliga är ni
Psalmförslag	72 <i>Du sanna vinträd Jesu kär; 246</i> <i>Här en källa rinner;</i> Svk 688/PoS 778 <i>Saliga de som hör Guds ord</i>

Meditation

Guds ord är mycket nära oss. Detta är både en välsignelse och ett löfte. Om vi öppnar våra hjärtan talar Gud till oss och förvandlar tålmodigt det som håller på att dö inom oss. Han tar bort allt det som hindrar det rätta livets växt på samma sätt som vingårdsmannen ansar vinstocken.

Att regelbunden meditera över en biblisk text, i ensamhet eller i grupp, förändrar vårt perspektiv. Många kristna ber med saligprisningarnas ord varje dag. Saligprisningarna uppenbarar för oss vad som är ofullbordat, en lycka som ligger bortom lidandet: Saliga är de som, berörda av den heliga Anden, inte längre håller tillbaka sina tårar utan låter dem flöda för att ta emot tröst. När de upptäcker källflödena som finns i deras inre landskap växer hungern efter rättvisa och deras törst efter att engagera sig tillsammans med andra för en värld i fred.

Vi är ständigt kallade att förnya vårt engagemang för livet genom våra tankar och handlingar. Det finns tider då vi redan, här och nu, smakar den välsignelse som skall fullbordas vid tidens slut.

Bed och arbeta så att Gud må råda.

Må Guds ord andas in i liv under dagens arbete och vila.

Behåll den inre tystnaden i allt så att vi kan bli kvar i Kristus.

Låt oss fyllas av saligprisningarnas anda: glädje, enkelhet och barmhärtighet.

Dessa ord reciteras dagligen av systrarna i Grandchamp.

Bön

Välsignad är du, Gud och Fader,

för gåvan av ditt ord i den heliga Skrift.

Välsignad är du för dess förvandlande kraft.

Hjälp oss att välja livet och led oss genom din Ande,

så att vi får erfara den glädje som du så intensivt vill dela med oss.

Dag 6: Att välkomna andra

"Bär frukt som består"

(Johannes 15:16b)

1 Mos 18:1-5	Abraham tar emot änglarna vid Mamres lund
Markus 6:30-44	Jesu medlidande med folkmassorna
Psalmförslag	91 <i>Din kärlek, Jesus, gräns ej vet; 97</i> <i>Jag behövde en nästa;</i> Svk 444/PoS 384 <i>Mycket folk kring Jesus var</i>

Meditation

När vi låter oss förvandlas av Kristus, växer hans kärlek i oss och bär frukt. Att välkomna andra är ett konkret uttryck för att dela den kärlek som finns inom oss.

Genom hela sitt liv välkomnade Jesus dem han mötte. Han lyssnade till dem och lät sig röras av dem utan att vara rädd för deras lidande.

I evangeliet då Jesus mångfaldigade brödstyckena skedde detta eftersom Jesus rördes av medlidande med de hungriga människomassorna. Han vet att hela den mänskliga varelsen måste ha föda och att bara han kan tillfredsställa hungern efter bröd och törsten efter liv. Men han vill inte göra detta utan sina lärjungar och det lilla som de kan ge honom: fem bröd och två fiskar.

Också idag kallar han oss att vara hans medarbetare i ovillkorlig kärlek. Ibland kan det vara något så litet som en vänlig blick, ett öppet öra eller vår närvaro vara tillräckligt för att låta en medmänniska känna sig välkommen. När vi ger av våra små tillgångar till Jesus, använder han dem på ett förvånansvärt sätt.

Då får vi som Abraham uppleva att det är genom att ge liv som vi får ta emot och att vi blir välsignade i överflöd att när vi välkomnar andra.

Det är i Kristus själv som vi tar emot gäster.

The rule of Taizé in French and English (2012) p. 103

Kommer människor som vi välkomnar dag efter dag finna i oss män och kvinnor som strålar tillsammans med Kristus, vår frid?

The Sources of Taizé (2000) p. 60

Bön

Jesus Kristus,
vi önskar att fullt ut välkomna de bröder och systrar som är tillsammans med oss.
Du vet hur ofta vi känner oss hjälplösa inför deras lidande,
ändå är du före oss och du har redan tagit emot dem i din medkänsla.
Tala till dem genom dina ord, stöd dem genom våra handlingar,
och låt din välsignelse vila över oss alla.

Dag 7: Att växa i enhet

"Jag är vinstocken, ni är grenarna"

(Johannes 15:5a)

1 Kor 1:10-13; 3:21-23 Är Kristus delad?

Johannes 17:20-23 Liksom vi är ett

Psalmförslag **37** Kristus är världens ljus; **60** En Fader oss förenar; **61** Lågorna är många

Meditation

På kvällen före sin död bad Jesus om enhet mellan dem som Fadern givit honom: *"Jag ber att de alla skall bli ett... Då skall världen tro"*. När vi är förenade med honom, som grenar i vinstocken, delar vi samma växtsaft som cirkulerar bland oss och ger oss liv.

Varje tradition försöker leda oss till centrum i vår tro: gemenskap med Gud, genom Kristus, i Anden. Ju mer vi lever i denna gemenskap, desto mer förenas vi med andra kristna och med hela mänskligheten. Paulus varnar oss för en attityd som hotade enheten redan bland de första kristna, en attityd där varje tradition ser sin egen som den enda rätta och därmed skadar enheten i Kristi kropp. Olikheterna blir då avgörande i stället för att bli ömsesidigt berikande. Paulus hade en mycket mer öppen vision: *"Allt är ert ... Men ni tillhör Kristus och Kristus tillhör Gud"* (1 Kor 3:22-23).

Kristus vill leda oss till en väg av enhet och försoning. Han förpliktigar oss att förenas i denna bön: *"att de alla skall vara ett... Då skall världen tro"* (Joh 17:21).

Ge inte upp inför skandalen av åtskillnad mellan kristna som så klart uttrycker kärlek till nästan och ändå förblir splittrade. Låt enheten i Kristi kropp bli er främsta angelägenhet.

The rule of Taizé in French and English (2012) p. 13

Bön

Heliga Ande,
gör vårt liv brinnande med ett levande andetag, kom och bli kvar i oss.
Förnya i oss vår lidelse för enhet,
så att vi kan leva i medvetenhet om de band som förenar oss med dig.
Må alla som har iklätt sig Kristus genom sitt dop
förenas och tillsammans bära vittnesbörd om det hopp som bär dem.

Dag 8: Försoning med hela skapelsen

"För att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig"

(Johannes 15:11)

Kol. 1:15-20 I honom hålls allting samman

Mark 4:30-32 Det minsta av alla frön

Psalmförslag 287 *Guds värld är en skimrande gåva; SvK 332:3-5/PoS 331:3-5 Han oss en synlig bild har gett; SvK 368/PoS 394 Blås på mig, skaparvind*

Meditation

Kristushymnen i Kolosserbrevet inbjuder oss att lovsjunga Guds frälsning som innesluter hela universum. Genom den korsfäste och uppståndne Kristus har en försoningens väg öppnats. Skapelsen är också ämnad för en framtid i liv och fred.

Med trons ögon ser vi att Guds rike är en verklighet som är mycket nära, men fortfarande mycket liten, knappt synlig – precis som senapskornet. Det håller emellertid på att växa. Trots smärtan i vår värld är den Uppståndnes ande verksam. Han uppmuntrar oss att bli indragna – tillsammans med alla människor av god vilja – i att outtröttligt söka efter rättvisa och fred och att säkerställa att jorden än en gång skall vara ett hem för allt skapat.

Vi deltar i Andens verk för att skapelsen i dess fullhet skall fortsätta att lovprisa Gud. När naturen lider, när människor krossas, inbjuder oss den heliga Anden – långt från att låta oss förlora våra hjärtan – att ta del av hans helande verk.

Förnyelsen av det liv som Kristus bär med sig, fastän fördolt, är ett hoppets ljus för många. Det är ett källsprång av försoning för hela skapelsen och innehåller en glädje som har sitt ursprung utanför oss själva: *"så att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig"* (Joh 15:11).

Vill du fira det livets förnyelse som Kristus ger oss genom den heliga Anden, och låta det leva i dig, bland oss, i kyrkan, i världen och i hela skapelsen?

Andra löftet som ges under bekännelsen i Grandchamps komunitet.

Bön

Treenige helige Gud,

vi tackar dig för att du har skapat och älskat oss.

Vi tackar dig för din närvaro hos oss och i hela skapelsen.

Må vi lära oss att se på världen så som du ser den, med kärlek.

I hoppet av denna vision, ge oss förmågan att arbeta för en värld där rättvisa och fred råder, ditt namn till ära.

GRANDCHAMPS KOMMUNITET OCH DEN EKUMENISKA ERFARENHETEN AV DET KRISTNA LIVET⁶

På 1930-talet var det ett antal kvinnor från den reformerta kyrkan i den franskspråkiga delen av Schweiz som tillhörde en grupp som kallades fruarna från Morge. De återupptäckte betydelsen av tystnaden när man lyssnar till Guds ord och tog som modell Kristus, som ofta drog sig undan för att be. Dessa tog emot andliga retreatare vilka de öppnade för andra och gradvis utvecklade dem i Grandchamp, en liten by nära Neuchatelsjön. Som en följd av detta växte behovet av en permanent plats för bön och att ta emot gäster. En kvinna som senare blev känd som syster Marguerite slog sig ned i Grandchamp. Snabbt förenades hon med två andra systrar. Geneviève Micheli, initiativtagare till dessa retreatare, kom att leda den enkla begynnelsen i bön och uppmuntrade de första tre systrarna att vara med på denna färd. På deras begäran blev hon komunitetens första moder.

I avsaknad av erfarenhet hade man vare sig gudstjänstbok eller klosterregel. Vid denna tid fanns det inga klostergemenskaper inom de reformerta kyrkorna. Därför vände sig de första systrarna till klostergemenskaper inom andra bekännelser för att få vägledning. Detta öppnade dem själva för rikedomerna bland andra traditioner. De var tvungna att lära sig allt: hur man lever ett liv grundat på Guds ord och daglig kontemplation, hur man lever i en gemenskap och hur man kan ta emot andra i gästfrihet.

De första systrarna led över splittringen mellan kristna – särskilt moder Geneviève, som därför förstod den stora betydelsen av ekumeniskt och teologiskt arbete. Emellertid måste detta verk vara grundat i det väsentliga för henne, bön i ljuset av Joh 17:21: "att de alla skall bli ett och att, liksom du fader, är i mig och jag i dig också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig". Så hon sökte att ge sitt liv för enheten i Kristus och genom Kristus fram till den dag då Gud skall bli allt i alla. Den ekumeniska kallelsen till komuniteten var därför inte ett val, utan en gåva av nåd som hade tagits emot från början och fötts ur fattigdom.

Nåden bekräftades och stimulerades av flera avgörande händelser. En sådan händelse för den oerfarna komuniteten inträffade tillsammans med fader Paul Couturier, en katolsk präst i Lyon som var en av pionjärerna i ekumenik och böneveckan för kristen enhet, något vi vet idag. Djupa band utvecklades mellan honom och de första systrarna. Han ledde dem trofast på deras andliga resa, något som omvittnas av deras brevväxling. År 1940 skrev han till moder Geneviève:

Ingen andlig retreat skall äga rum utan att kristna lämnar den med intensiv smärta över splittringen och en beslutsamhet att arbeta för enhet genom innerlig bön och tilltagande rening ...För mig är enhetens problem först och främst ett problem för orienteringen för mitt inre liv. Därför kan ni förstå den vikt jag fäster vid ert önskemål och arbetet med andliga retreatare. Låt oss be oupphörligen, med andra ord, låt oss beredvilligt släppa in Kristus i oss.

En annan viktig händelse utspelade sig tillsammans med Roger Shutz, den framtida broder Roger från Taizé, som besökte Grandchamp 1940. Han eget sökande uppmuntrades av

⁶ Denna text har tagits fram under ansvar inför komuniteten Grandchamps, som också skrev källtexterna för Böneveckan för kristen enhet 2021.

systrarna, med vilka han fortsatta att hålla kontakt. Gemenskapsband utvecklades genom åren och dessa fördjupades 1953 när komuniteten i Grandchamp antog Taizéregeln och Taizéordningen omedelbart efter publiceringen av den. Broder Roger skrev:

Det ständiga sökandet efter enhet är i harmoni med det mänskliga varat: det skänker tanke med handlingar och ett varande med gärningar. Denna balans är nödvändig eftersom vi strävar efter – med successiva steg – att få till en överensstämmelse mellan det som vi finner bäst i oss själva och vad som är vår innersta kärna, Kristus med oss.⁷

Mycket snart, i samarbete med bröderna i Taizé och de små Jesussystrarna, blev också systrarna i Grandchamp kallade att leva i enkel närvaro med bön och vänskap i små kommuniteter, ofta i underprivilegierade områden, särskilt i Algeriet, Israel, Libanon och i områden med arbetarklass i olika länder i Europa. De djupa band som upprättades med lokala grannar och kyrkor gav dem tillfällen att upptäcka en mångfald av liturgiska riter i den universella kyrkan och öppnade för möten med andra religioner.

Grandchamps ekumeniska kallelse uppfordrar dem till arbete för försoning mellan kristna, inom den mänskliga familjen och med respekt för hela skapelsen. Som komunitet upptäckte systrarna i Grandchamp mycket snabbt att deras kallelse utmanade dem att verka för försoning, först och främst inom dem själva och bland dem själva. Omedelbart efter andra världskriget förenades de första systrarna från Schweiz och Frankrike med systrar från Tyskland och Holland (påverkade av de dåtida händelserna), följt av systrar från Indonesien, Australien, Kongo, Tjeckoslovakien, Sverige och Lettland, tillhörande olika kristna bekännelser. Komuniteten omfattar för närvarande omkring femtio systrar från olika generationer. Liksom alla döpta är systrarna kallade att leva i gemenskap, något som de redan är på ett djupare plan. Hur kan vi vara sådana om vi inte först accepterar oss själva med våra olikheter? Olikheterna är både en gåva från Gud och en enorm utmaning. Med mångfalden av bekännelser, språk, kulturer och generationer möter komuniteten utmaningen att leva ut enheten i mångfalden på sin egen lilla väg. Denna mångfald omfattar också skilda sätt att be, tänka, handla, leva i gemenskap liksom också en mångfald av karaktärer. Hur skulle man kunna arbeta för försoning utan att leva i förlåtelse dag efter dag?

Över allt annat kräver detta arbete med ens eget inre jag för att sedan arbeta i gemenskapen och förlita sig på Guds barmhärtighet. Allt börjar inuti ens eget hjärta, där rötterna till splittring finns, där roten till all splittring finns, och där de djupaste sårerna väntar på att få besök för att ta emot Guds helande frid. Enheten mellan oss är alltså en frukt av långsam och tålmodig förändring av våra liv, något som Anden fullbordar med vårt medgivande.

Liturgisk bön är ryggraden i Grandchamps dagliga liv. Denna samlar komuniteten fyra gånger varje dag. De olika tiderna för liturgisk gudstjänst hjälper systrarna att ta emot Kristi liv genom den heliga Anden.

Treenighetens bild i centrum av Grandchamps kapell välkomnar systrarna i tystnad. Den inbjuder dem att gå in i en kärlekens gemenskap mellan Fadern, Sonen och den heliga Anden och att låta denna kärlek växa invärtes och flöda bland dem och bland dem som kommer som besökare. Sedan är det ofta ett utbyte av gåvor. Systrarna tycker om att säga att de tar emot mer än de ger!

⁷ Frère Roger, de Taizé, *Les écrits fondateurs, Dieu nous veut hereux* (Taizé : Les Ateliers et Presses de Taizé, 2011) p. 121

Detta välkomnande har åstadkommit förvånande möten med människor som har ökat känsligheten i kommuniteten för evangeliets icke-våldsbudskap: Jean och Hildegard Goss, Joseph Pyronnet och Simone Pacot var initiativtagare till "Betesda" möten, en djup evangelisation. Vid samma tidpunkt ökade systrarnas medvetenhet om ekologin på ett mycket tydligt sätt genom anläggandet av en organisk trädgård, deras användning av miljövänliga produkter och noggrann observans av det sätt på vilket man äter, reser, handhavandet med varor och vad det betyder att leva i solidaritet. Detta är anledningen till att systrarna är angelägna att utveckla förbindelse med andra kommuniteter, grupper, rörelser och engagerade människor, särskilt med de nätverk av religiösa och/eller klosterkommuniteter på lokal, regional, internationell och ekumenisk nivå, med ekumeniska och interreligiösa dialoger, rörelser för försoning, rättvisa, fred och integration av skapelsen.

Trots den förnyelse, för vilket systrarna är tacksamma, möter de också, liksom många andra kommuniteter i Europa, sådant som försvagar deras livsuppgift, ett åldrande, vilket tvingar dem att vara kreativa. På samma sätt som de första systrarna var tvungna att förlita sig på hjälp från andra, så behöver systrarna idag stöd utifrån för att kunna ta emot andra. Frivilligarbetet som de erbjuder är att dela deras liv i bön och arbete. Detta är först och främst öppet för unga människor, men också utan åldersgränser och öppet för människor från alla kontinenter, för att ge mening åt deras liv, för kristna med olika bekännelsebakgrund, systrar och bröder från andra kommuniteter, ibland judar, muslimer eller anhängare av andra trosuppfattningar samt till människor utan ett särskilt religiöst engagemang. På detta sätt önskar kommuniteten att bli ett hus av bön för alla, en plats av välkomnande, dialog och möten.

Fattigdom hos andra religiösa kommuniteter har öppnat för en ny tjänst, något som tvingar systrarna att lyssna till andra religioner och upptäcka hur man kan svara på kallelsen att rikta sig till dem. Det är en ny nåd att kunna vara en plats för bön och tecken på försoning tillsammans. För sex år sedan vistades därför en av systrarna i Frankrike i ett ekumeniskt systerskap som bestod av systrar från fyra olika kommuniteter. Under flera år har systrar gjort enkla resor under tre månaders visumtid, för att uppleva livet i Israel. En av systrarna har förenat sig med systerskapet Jesu små systrar för att dela deras vardagliga liv. Något senare upplevde två andra systrar livet i kommuniteten hos St Josefs karmeliter. Idag finns några systrar informellt i Taizé. Dessa nya erfarenheter ger nya gåvor till kommuniteten.

Arbetet inom Kyrkornas världsråd (WCC) intar en viktig plats i Grandchamps böner. Varje måndagsmorgon ber systrarna med förböner från den ekumeniska cykeln som föreslås av WCC. Systrarna har förmånen att få delta i åtskilliga samlingar inom WCC - i Vancouver, Harare och Porto Alegre. Under många år har systrarna funnits med i Ekumeniska institutet i Bossey, en liten grupp för bön, gästfrihet och vänskap under de månader som undervisningen pågår.

Religiöst livet upptar en framskjuten plats - fastän mycket gömd - på vägen till försoning mellan kyrkorna. De sjunger om den uppståndne Kristus, gemenskapens gåva som alltid erbjuds och vilket den heliga Anden alltid får att blomstra med en mångfald av gåvor och ansikten. Detta kan tjäna som jätten i degen, en växande enhet, därför att den tar oss till djupen av trons mysterium, en väg med ständig omvändelse och förvandling. Och under vissa omständigheter kan det religiösa livet hjälpa människor förvandla sig själva. Ibland, utan vår vetskap, kan detta få återverkningar inom någon annan del av Kristi kropp. André Louf uttryckte detta med följande ord:

I en delad kyrka konstitueras klostret som ett "ingenmansland" för den heliga Anden. Klostret borde vara ett ekumeniskt område par excellence. Det kan föregå gemenskap som annars bara

finns i hoppet. Var än det finns så är ett kloster till sin grund varken ortodox eller katolskt, till sitt väsen är det i tiden alltid motsatsen. Det är redan ett tecken på den odelade kyrkan till vilken Anden på ett kraftfullt sätt driver oss idag.⁸

För ytterligare information, besök www.grandchamp.org

⁸ Dom André Louf, föreläsning den 16 december 1979 i Notre Damekatedralen i Paris vid inledningen av St Benedicts år

BÖNEVECKAN FÖR KRISTEN ENHET – TIDIGARE TEMAN

1968 användes för första gången ett material som producerats tillsammans av Kyrkornas världsråds Faith and Order-kommission och det Påvliga rådet för främjande av kristen enhet.

1968 Gud skall få pris och ära (Ef 1:14)

1969 Kallad till frihet (Gal 5:13)

Förberedelsemöte hölls i Rom, Italien

1970 Vi är Guds medhjälpare (1 Kor 3:9)

Förberedelsemöte hölls i klostret i Niederaltaich, Västtyskland

1971 Gemenskap från den heliga Anden (2 Kor 13:13)

Förberedelse hölls i Bari, Italien

1972 Ett nytt bud ger jag er (Joh 13:34)

Förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz

1973 Herre, lär oss att be (Luk 11:1)

Förberedelsemöte hölls i klostret i Montserrat, Spanien

1974 För att alla tungor skall bekänna att Jesus Kristus är Herre (Fil 2:1–13)

Förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz

1975 Guds vilja: att sammanfatta allt i Kristus (Ef 1:3–10)

Material från en grupp i Australien; förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz

1976 Vi skall bli lika honom (1 Joh 3:2)

Material från Karibiska kyrkorådet; förberedelsemöte hölls i Rom, Italien

1977 Fasthet i hoppet (Rom 5:1–5)

Material från Libanon under inbördeskriget; förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz

1978 Inte längre främlingar (Ef 2:13–22)

Material från en ekumenisk grupp i Manchester, England

1979 Tjäna varandra till Guds ära (1 Pet 4:7–11)

Material från Argentina; förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz

1980 Låt ditt rike komma (Matt 6:10)

Material från en ekumenisk grupp i Berlin, Östtyskland; förberedelsemöte hölls i Milano, Italien

1981 En ande – många gåvor – en kropp (1 Kor 12:3b–13)

Material från Graymoorfäderna, USA; förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz

1982 Må alla finna sitt hem hos dig (Ps 84)

Material från Kenya; förberedelsemöte hölls i Milano, Italien

1983 Jesus Kristus – världens liv (1 Joh 1:1–4)

Material från en ekumenisk grupp på Irland; förberedelsemöte hölls i Céligny (Bossey), Schweiz

1984 Kallade att bli ett genom vår Herres kors (1 Kor 2:2 och Kol 1:20)

Förberedelsemöte hölls i Venedig, Italien

- 1985 Från död till liv genom Kristus (Ef 2:4-7)
Material från Jamaica; förberedelsemöte hölls i Grandchamp, Schweiz
- 1986 Ni skall bli mina vittnen (Apg 1:6-8)
Material från Jugoslavien (Slovenien); förberedelsemöte hölls i Jugoslavien
- 1987 Förenade i Kristus – en ny skapelse (2 Kor 5:17-6:4a)
Material från England; förberedelsemöte hölls i Taizé, Frankrike
- 1988 Guds kärlek fördriver rädslan (1 Joh 4:18)
Material från Italien; förberedelsemöte hölls i Pinerolo, Italien
- 1989 Att bygga gemenskap – en enda kropp i Kristus (Rom 12:5-6a)
Material från Kanada; förberedelsemöte hölls i Whaley Bridge, England
- 1990 Att de alla skall bli ett [...] då skall världen tro (Joh 17)
Material från Spanien; förberedelsemöte hölls i Madrid, Spanien
- 1991 Prisa Herren, alla folk! (Ps 117 och Rom 15:5-13)
Material från Tyskland; förberedelsemöte hölls i Rotenburg an der Fulda, Västtyskland
- 1992 Jag är med er alla dagar [...] Gå därför ut (Matt 28:16-20)
Material från Belgien; förberedelsemöte hölls i Brügge, Belgien
- 1993 Att bära Andens frukter för kristen enhet (Gal 5:22-23)
Material från Zaire; förberedelsemöte hölls nära Zürich, Schweiz
- 1994 Guds husfolk – kallade att vara ett hjärta och en själ (Apg 4:23-37)
Material från Irland; förberedelsemöte hölls i Dublin, Irland
- 1995 Koinonia: Gemenskap med Gud och med varandra (Joh 15:1-17)
Material från Faith and Order; förberedelsemöte hölls i Bristol, England
- 1996 Se, jag står vid dörren och bultar (Upp 3:14-22)
Material från Portugal; förberedelsemöte hölls i Lissabon, Portugal
- 1997 Jag ber er på Kristi vägnar: Låt försona er med Gud (2 Kor 5:20)
Material från Nordiska ekumeniska rådet; förberedelsemöte hölls i Stockholm, Sverige
- 1998 Anden stöder oss i vår svaghet (Rom 8:14-27)
Material från Frankrike; förberedelsemöte hölls i Paris, Frankrike
- 1999 Han skall bo bland dem och de skall vara hans folk (Upp 21:1-7)
Material från Malaysia; förberedelsemöte hölls i klostret i Bose, Italien
- 2000 Välsignad är Gud som har välsignat oss i Kristus (Ef 1:3-14)
Material från Mellanösterns kristna råd; förberedelsemöte hölls i La Verna, Italien
- 2001 Jag är vägen, sanningen och livet (Joh 14:1-6)
Material från Rumänien; förberedelsemöte hölls i Vulcan, Rumänien
- 2002 Ty hos dig är livets källa (Ps 36:5-9)
Material från CEEC och CEC; förberedelsemöte hölls nära Augsburg, Tyskland
- 2003 Denna skatt har jag i lerkärl (2 Kor 4:4-18)
Material från Argentina; förberedelsemöte hölls i Los Rubios, Spanien

- 2004 Min frid ger jag er (Joh 14:23–31; Joh 14:27)
Material från Aleppo, Syrien; förberedelsemöte hölls i Palermo, Sicilien
- 2005 Kristus, kyrkans grund (1 Kor 3:1–23)
Material från Slovakien; förberedelsemöte hölls i Piestaný, Slovakien
- 2006 Där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem (Matt 18:18–20)
Material från Irland; förberedelsemöte hölls i Prosperous, Co. Kildare, Irland
- 2007 De döva får han att höra och de stumma att tala (Mark 7:31–37)
Material från Sydafrika; förberedelsemöte hölls i Faverges, Frankrike
- 2008 Be ständigt (1 Thess 5:(12a) 13b–18)
Material från USA; förberedelsemöte hölls i Graymoor, Garrison, USA
- 2009 Att de må bli ett i min hand (Hes 37:15–28)
Material från Korea; förberedelsemöte hölls i Marseille, Frankrike
- 2010 Ni skall vittna om allt detta (Luk 24:48)
Material från Skottland; förberedelsemöte hölls i Glasgow, Skottland
- 2011 Enade i apostlarnas undervisning, gemenskap, brödbrytande och bön (Apg 2:42)
Material från Jerusalem; förberedelsemöte hölls i Saydnaya, Syrien
- 2012 Kristi seger förvandlar (1 Kor 15:5--58)
Material från Polen; förberedelsemöte hölls i Warszawa, Polen
- 2013 Vad begär Gud av oss? (Mik 6:6–8)
Material från Indien; förberedelsemöte hölls i Bangalore, Indien
- 2014 Är Kristus delad? (1 Kor 1:1–17)
Material från Kanada; förberedelsemöte hölls i Montréal, Kanada
- 2015 Ge mig något att dricka (Joh 4:7)
Material från Brasilien; förberedelsemöte hölls i São Paulo, Brasilien
- 2016 Kallade att förkunna Guds storverk (1 Petr 2:9–10)
Material från Lettland; förberedelsemöte hölls i Riga, Lettland
- 2017 Försoning – Kristi kärlek lämnar oss inget val (2 Kor 5:14–20)
Material från Tyskland, förberedelsemöte hölls i Wittenberg, Tyskland
- 2018 Guds hand leder oss (2 Mos 15:1–21)
Material från Karibien, förberedelsemöte hölls i Nassau, Bahamas
- 2019 Det rätta, endast det rätta skall vara din strävan (5 Mos 16:11–20)
Material från Indonesien, förberedelsemöte hölls i Jakarta, Indonesien
- 2020 De visade oss särskild omsorg (Apg 27:18 – 28:10)
Material från Malta